

Byla C-542/08

Friedrich G. Barth

prieš

Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(*Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas asmenų judėjimas — Darbuotojai — Vienodas požiūris — Nacionalinės teisės aktuose, kurie Teisingumo Teismo sprendimu buvo pripažinti neatitinkančiais Bendrijos teisės, numatytas specialus priedas už darbo stažą universiteto dėstytojams — Senaties terminas — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai“

2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas . . . I - 3192

Sprendimo santrauka

Sąjungos teisė — Tiesioginis veikimas — Asmens teisės — Nacionalinių teismų teikiama apsauga — Nacionalinės proceso taisyklės — Taikymo sąlygos — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų užtikrinimas

I - 3189

Sąjungos teisė nedraudžia tokios teisės normos, kuria įtvirtinamas trejų metų senaties terminas prašymams mokėti specialų priedą už darbo stažą, kurį taikant su Bendrijos teise nesuderinamus nacionalinės teisės aktus buvo atsisakyta išmokėti judėjimo laisve pasinaudojusiam darbuotojui prieš priimant 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimą *Köbler* (C-224/01).

Iš tiesų kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisinėje sistemoje turi paskirti kompetentingus teismus ir nustatyti ieškinių, skirtų užtikrinti iš Bendrijos teisės asmenims kylančių teisių apsaugą, nagrinėjimo procesines taisykles su sąlyga, kad, pirma, tokios taisyklės nėra mažiau palankios nei taikomos panašioms nacionaline teise grindžiamiems ieškiniams (ekvivalentiškumo principas), ir, antra, kad dėl jų naudojimas Sąjungos teisės sistemoje nustatytomis teisėmis netampa praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas).

Šiomis aplinkybėmis senaties taisyklė negali būti laikoma prieštaraujanti lygiavertiškumo principui, kai, be senaties taisyklės, kuri taikoma ieškiniams, skirtiems pagal nacionalinę teisę užtikrinti teisės subjektų teisių, kylančių iš Sąjungos teisės, apsaugą, egzistuoja senaties taisyklė, kuri taikoma nacionaline teise grindžiamiems ieškiniams, ir šios abi senaties

taisyklės, atsižvelgiant į jų tikslą ir esminius elementus, gali būti laikomos panašiomis.

Dėl veiksmingumo principo tai, kad teisinio saugumo, kuris apsaugo tiek suinteresuotą asmenį, tiek administratorių, sumetimais nustatomi protingi senaties terminai procesui teisme pradėti, atitinka Sąjungos teisę. Iš tiesų dėl tokių senaties terminų negali tapti praktiškai neįmanoma arba pernelyg sudėtinga naudotis Sąjungos teisės sistemoje nustatytomis teisėmis. Šiuo atžvilgiu nacionalinėje teisėje numatytas trejų metų naikinamasis terminas yra protingas.

Šio aiškinimo nepaneigia aplinkybė, kad minėto Sprendimo *Köbler* poveikis kilo nuo aiškinamos taisyklės įsigaliojimo, nes Teisingumo Teismas jo veikimo laiko atžvilgiu neapribojo. Iš tiesų proceso taisyklės, kaip antai senaties terminas, taikymas negali būti painiojamas su Teisingumo Teismo sprendimu, kuriuo išaiškinama Sąjungos teisės nuostata, veikimo apribojimu.

Be to, Sąjungos teisė nedraudžia valstybei narei taikyti naikinamąjį terminą tokiam

prašymui išmokėti specialų priedą už darbo stažą, kuris, pažeidžiant Sąjungos teisės nuostatas, nebuvo išmokėtas, net jei ši valstybė narė nepakeitė nacionalinių taisyklių, kad jos atitiktų minėtas nuostatas. Kitaip būtų tik tuomet, jei nacionalinių institucijų veiksmais ir pritaikius naikinamąjį terminą iš

asmens visiškai būtų atimta galimybė apginti savo teises nacionaliniuose teismuose.

(žr. 17, 20, 27–30, 33, 41 punktus ir rezoliucinę dalį)